บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ทุนส่วนบุคคลที่สำคัญของผู้ประกอบการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมุ่งศึกษา 2 ประเด็น ได้แก่ (1) เพื่อศึกษาทุนส่วนบุคคลที่สำคัญของผู้ประกอบการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ และ (2) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทุนส่วนบุคคลกับขนาดของธุรกิจโรงแรม ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถตอบสนองกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) แต่มีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quantitative Method) ประกอบการวิเคราะห์ เพื่อช่วยให้การตอบคำถามของการวิจัยครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเนื้อหาในบทนี้ผู้วิจัยกล่าวถึงประเด็นหลัก ดังนี้

1 รูปแบบการวิจัย
2. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย
3. การวิจัยเชิงปริมาณ
    3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
    3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
    3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
    3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
    3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
4. การวิจัยเชิงคุณภาพ
    4.1 กลุ่มตัวอย่าง
    4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
    4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
    4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ทั้งนี้จึงขออธิบายรายละเอียดในแต่ละประเด็นตามลำดับดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ แต่มีการวิจัยเชิงคุณภาพประกอบการวิเคราะห์ ซึ่งจะช่วยให้การตอบคำถามของการวิจัยได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และมีนักวิชาการด้านการเป็นผู้ประกอบการหลายท่านใช้แนวทางดังกล่าว (Altinay, et al., 2012; Gu¨rol and Atsan, 2006; Gurel, et al., 2010; Karabuluta, 2016; Mueller and Thomas, 2001; Quan, 2012)

2. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ มีกระบวนการดำเนินการ 4 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources) โดยได้ค้นคว้าจาก ตำรา เอกสาร บทความ รวมทั้งงานวิจัยต่างประเทศ และภายในประเทศ เพื่อพัฒนากรอบแนวคิด และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ แต่มีการวิจัยเชิงคุณภาพประกอบการวิเคราะห์ ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
2. สร้างเครื่องมือแบบสอบถามจากการสังเคราะห์ และพัฒนาข้อคำถามจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยโดยการการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มประชากรแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง
4. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) คือ การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แบบเพียร์สันไคสแควร์ (Pearson Chi-square)

การวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเสริมการวิจัยเชิงปริมาณให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยจะดำเนินการภายหลังจากที่ได้ข้อมูลเชิงปริมาณมาแล้ว

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
2. สร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์จากการสังเคราะห์ และพัฒนาข้อคำถามจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปผล และอภิปรายผล โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพมาทำการเชื่อมโยงจนได้ข้อสรุป และอธิบายเนื้อหาสาระสำคัญให้มีความครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษา และคำถามในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การนำเสนอรายงานการวิจัย โดยนำเสนอผลการวิจัยที่มีเหตุผลประกอบตามหลักการ และเป็นที่ยอมรับได้

จากที่กล่าวมาถึงรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยข้างต้นนั้น สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังภาพ 2 ต่อไปนี้

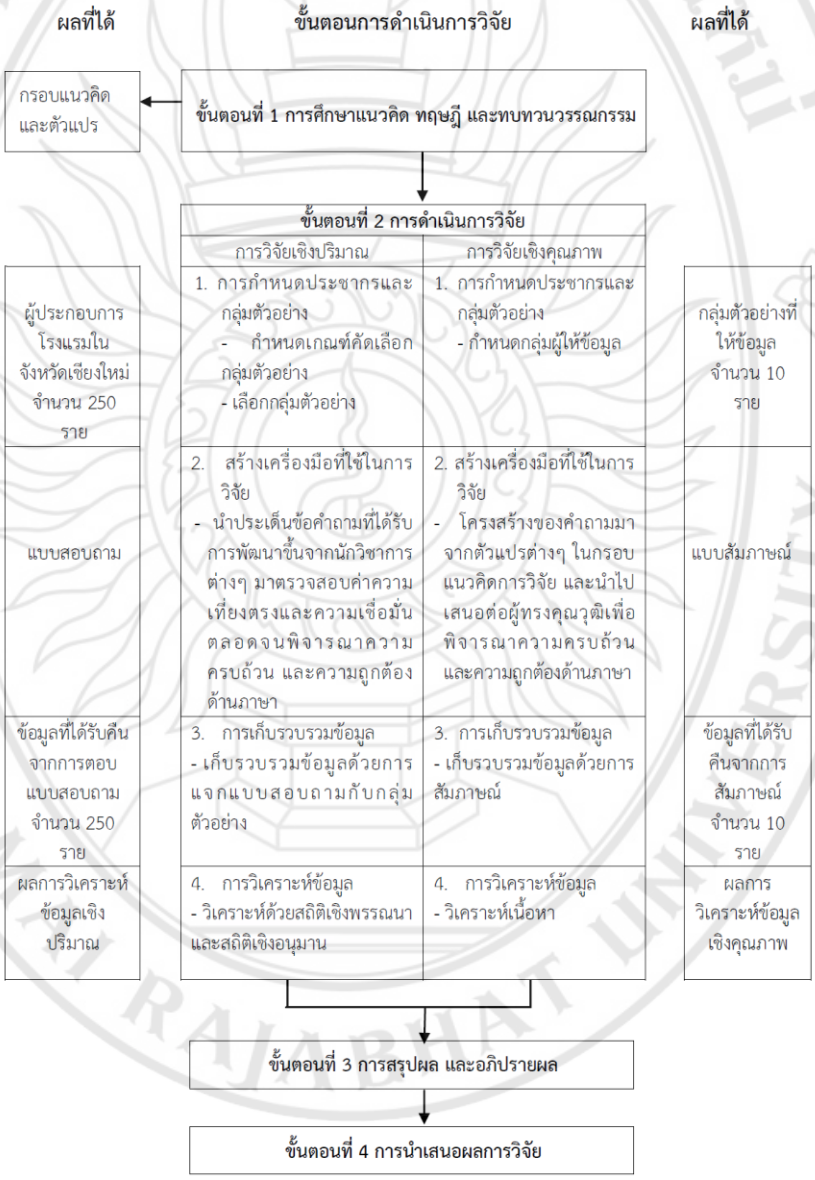

ภาพ 3.1 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

3. การวิจัยเชิงปริมาณ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ส่งผลให้ผู้วิจัยได้พัฒนา และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย พร้อมทั้งกำหนดตัวแปรที่ต้องการจะศึกษา เพื่อดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ โดยจะเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว (Cross-Sectional Study)

การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยที่มีข้อมูลอยู่ในรูปของจำนวน สามารถใช้สถิติในการวิเคราะห์ และวัดได้อย่างเป็นรูปธรรม การวิจัยเชิงปริมาณสามารถนำเสนอข้อมูลในเชิงปริมาณได้ทุกประเด็นที่ศึกษา และสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์หรือความแตกต่างออกมาเป็นตัวเลขได้ชัดเจน (กัลยา วนิชย์บัญชา, 2555, หน้า 1; สิน พันธุ์พินิจ, 2551, หน้า 55-56) และมีนักวิชาการด้านการเป็นผู้ประกอบการหลายท่านใช้แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ประกอบการโรงแรมขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 647 ราย ฐานข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการโรงแรมขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 250ราย โดยการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างคำนวณตามสูตรของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างใน มารยาท โยทองยศ และ ปราณี สวัสดิสรรพ์, 2557 ,หน้า 5) กรณีทราบจำนวนประชากรจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 242 ราย แต่ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บจริงจำนวน 250 ราย โดยแสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

$$n = \frac{X^2 Np(1-p)}{e^2(N-1) + X^2 p(1-p)}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ (5%)

X^2 = ค่าไคสแควร์ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% (X^2 = 3.841)

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด p=0.5)

แทนค่า

$$n = \frac{3.841 \times 647 \times 0.5 (1-0.5)}{0.05^2 \times (647-1) + 3.841 \times 0.5 \times (1-0.5)}$$

$$= 241.25$$

≈ 242 ราย แต่ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บจริงจำนวน 250 ราย

เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มตามสัดส่วนจริงของประชากร (Stratified Sampling) โดยประชากร คือ ผู้ประกอบการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 647 ราย ซึ่งจำแนกขนาดของโรงแรมออกเป็น 2 ขนาด และกำหนดตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มเป็นสัดส่วน กล่าวคือ กำหนดขนาดตัวอย่างแต่ละขนาดธุรกิจเป็นสัดส่วน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3.1

ตาราง 3.1 แสดงการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนจริงของประชากร

ขนาดของธุรกิจโรงแรม	จำนวนประชากร	สัดส่วน (%)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
โรงแรมขนาดย่อม (ห้องพักไม่เกิน 59 ห้อง)	446	68.93	172
โรงแรมขนาดกลาง (ห้องพัก 60 – 149 ห้อง)	201	31.07	78
รวม	**647**	**100.00**	**250**

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งกลุ่มตามสัดส่วนจริงของประชากร (Stratified Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณในการศึกษาครั้งนี้ มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

3.2.1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนิยามและโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการจะศึกษา

3.2.2 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยการนำประเด็นข้อคำถามที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาจากนักวิชาการต่างๆ ที่ได้อ้างอิงไว้ในการทบทวนวรรณกรรม ดังนั้นข้อคำถามจึงมีความสอดคล้องกับนิยามและโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการจะศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งประเด็นข้อคำถามเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่ามีมาตรฐาน เนื่องจากผ่านการทดลองใช้มาหลายครั้งแล้ว

3.2.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (รายละเอียดของผู้เชี่ยวชาญนี้ อยู่ในหัวข้อ 3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) และปรับแก้ตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ ต่อจากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับแก้สมบูรณ์ออกไปทดสอบ (Try-out) กับผู้ประกอบการโรงแรมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 ชุด เพื่อนำมาทดสอบว่าข้อคำถามต่างๆ ในแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ถูกต้อง ชัดเจน และตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้จริง ซึ่งรายละเอียดต่างๆ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือนั้น ผู้วิจัยได้อธิบายโดยละเอียดไว้ในหัวข้อที่ 3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.4 ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้งก่อนแจกจริง ตามข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้ประกอบการโรงแรมที่ได้นำออกไปทดสอบ (Try-out)

3.2.5 ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์โดยประเด็นข้อคำถามต่างๆ ในแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 2 ส่วน รวมทั้งสิ้น 10 ข้อคำถาม ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการโรงแรม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close Ended Form) จำนวน 3 ข้อคำถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทุนส่วนบุคคลของผู้ประกอบการโรงแรม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close Ended Form) จำนวน 7 ข้อคำถาม

โดยมีแหล่งที่มาของข้อคำถามดังแสดงไว้ในตาราง 3.2 ต่อไปนี้

ตาราง 3.2 แสดงประเด็นข้อคำถามและที่มาของประเด็นข้อคำถาม

ประเด็นข้อคำถาม	ที่มาของประเด็นข้อคำถาม
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการโรงแรม (เป็นแบบตัวเลือก)	
1. เพศ	(Jaafar, et al., 2011; Josien, 2012; Mazzarol, et al., 1999)
2. อายุ	(Jaafar, et al., 2011; Josien, 2012; Mazzarol, et al., 1999)

ตาราง 3.2 (ต่อ)

ประเด็นข้อคำถาม	ที่มาของประเด็นข้อคำถาม
3. จำนวนห้องพักในโรงแรม	(สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2558)
ส่วนที่ 2 ข้อมูลทุนส่วนบุคคลของผู้ประกอบการโรงแรม (เป็นแบบตัวเลือก)	
4. ระดับการศึกษา	(Jaafar, et al., 2011; Mazzarol, et al., 1999)
5. สาขาที่ท่านเรียนจบ	(Jaafar, et al., 2011; Mazzarol, et al., 1999)
6. ท่านเคยเข้าร่วมอบรมหลักสูตรใดๆ หรือไม่	(Jaafar, et al., 2011)
7. หลักสูตรใดที่ท่านเคยเข้าร่วมอบรม	(Jaafar, et al., 2011)
8. พ่อหรือแม่ของท่านเป็นผู้ประกอบการหรือไม่	(Chen, et al., 2012; Fahed-Sreih, et al., 2009)
9. ท่านเคยได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับธุรกิจของบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ ในช่วงตั้งแต่เล็กจนโตหรือไม่	(Mazzarol, et al., 1999)
10. ท่านมีประสบการณ์ในการทำงานใดบ้างดังต่อไปนี้	(Mazzarol, et al., 1999)

3.3 **การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ** การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบค่าความเที่ยงตรง (Validity) และทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 การทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นการตรวจสอบว่าเนื้อหาของข้อคำถามในแบบสอบถามใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม ชัดเจน และสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ อีกทั้งยังครอบคลุมถึงสิ่งที่ต้องการจะวัดตามวรรณกรรมที่ผู้วิจัยได้ทบทวนมาแล้ว ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญมีรายนามดังนี้

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจิมขวัญ รัชชุศานติ อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิดา สัตโยภาส อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิรวรรณ บุญมี อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง คำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

คะแนน -1 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

โดยจะนำผลการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีความถูกต้องด้านเนื้อหาให้มากที่สุด

โดยใช้สูตร $IOC = \frac{\Sigma R}{N}$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ

ΣR แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เมื่อคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้แล้วก็จะนำไปแปลผลคะแนนโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่า IOC $\geq$ 0.50 หมายความว่า คำถามตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถนำไปใช้ได้

ค่า IOC < 0.50 หมายความว่า คำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ต้องปรับปรุงและยังไม่สามารถนำไปใช้ได้

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า ทุกข้อคำถามในแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ที่คำนวณได้อยู่ระหว่าง 0.6 - 1.00 คะแนน ซึ่งตามเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คือ ค่าที่คำนวณได้จะต้องมากกว่า 0.5 (ค่า IOC $\geq$ 0.50) (สิน พันธุ์พินิจ, 2551 ,หน้า 180) แสดงว่า ข้อคำถามทุกข้อในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ จึงสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อที่ผู้เชี่ยวชาญได้

ให้คำแนะนำ ได้แก่ การแก้ไขภาษาในข้อคำถามให้เข้าใจง่ายมากขึ้น และการจัดกลุ่มตัวเลือกให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

3.3.2 การทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับแก้สมบูรณ์แล้วออกไปทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มประชากรแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 ราย ประกอบไปด้วย ผู้ประกอบการโรงแรมขนาดเล็ก จำนวน 15 ราย และผู้ประกอบการโรงแรมขนาดกลาง จำนวน 15 ราย สาเหตุที่ต้องทดสอบจำนวน 30 ราย เนื่องมาจากตามทฤษฎีแนวโน้มเข้าสู่ศูนย์กลาง(The Central Limit Theorem) ถ้าข้อมูลมี 30 ชุดขึ้นไป ข้อมูลจะมีลักษณะแจกแจงเป็นโค้งปกติ ดังนั้นจำนวน 30 ชุด จึงเป็นจำนวนขั้นต่ำที่สามารถใช้เป็นกลุ่มสำหรับทดสอบคุณภาพของเครื่องมือได้ (Ghasemi and Zahediasl, 2012) โดยข้อคำถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะคำถามปลายปิดให้เลือกตอบตามตัวเลือก ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะนำไปทดสอบความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ ทั้งนี้การนำเอาแบบสอบถามออกไปทดสอบกับกลุ่มผู้ประกอบการโรงแรมจำนวน 30 รายเพื่อต้องการทดสอบว่าข้อคำถามต่างๆ สามารถสื่อสารได้ถูกต้อง ชัดเจน และตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ อย่างไร ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปแจกจริงกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้

3.4 **การเก็บรวบรวมข้อมูล** ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามร่วมกับทีมผู้วิจัยซึ่งจะช่วยให้สามารถกระจายแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างได้เป็นอย่างดี โดยผู้วิจัยจะอธิบายถึงวัตถุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย และความหมายของข้อคำถามให้กับทีมผู้วิจัยเพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน และก่อนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ทีมผู้วิจัยจะอธิบายถึงวัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัยให้กับผู้ตอบแบบสอบถามก่อนลงมือกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์อีกครั้งก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 **การวิเคราะห์ข้อมูล** เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนกลับมา และได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลก่อน จากนั้นทำการลงรหัสข้อมูล และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลบรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้ โดยเทคนิคในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยผู้วิจัยนำมาใช้เพื่ออธิบายถึงคุณลักษณะของการแจกแจงข้อมูลของตัวแปร ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อใช้ในการทดสอบตามจุดมุ่งหมายและสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3.3 แสดงสถิติที่ใช้การทดสอบตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	สมมติฐานของการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
1. เพื่อศึกษาทุนส่วนบุคคลที่สำคัญของผู้ประกอบการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่	ไม่มี	ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)
2. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทุนส่วนบุคคลกับขนาดของธุรกิจโรงแรม	สมมติฐานที่ 1 (H1) : ทุนส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับขนาดของธุรกิจโรงแรม	สถิติเพียร์สันไคสแควร์ (Pearson Chi-square)

4. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ในการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structure Interview) เพื่อเสริมการวิจัยเชิงปริมาณภายหลังจากที่ได้รับข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว ซึ่งจะช่วยให้การตอบคำถามการวิจัยได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยจะสัมภาษณ์ผู้ประกอบการโรงแรมขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) จำนวน 10 ราย ตามหลักสัดส่วนขนาดของธุรกิจโรงแรม ประกอบไปด้วย โรงแรมขนาดย่อม (ห้องพักไม่เกิน 59 ห้อง) จำนวน 7 ราย และโรงแรมขนาดกลาง (ห้องพัก 60 – 149 ห้อง) จำนวน 3 ราย ดังแสดงไว้ในตาราง 3.4

ตาราง 3.4 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ จำแนกตามขนาดของธุรกิจโรงแรม

ขนาดของธุรกิจโรงแรม	จำนวนประชากร	สัดส่วน (%)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
โรงแรมขนาดย่อม (ห้องพักไม่เกิน 59 ห้อง)	446	68.93	7
โรงแรมขนาดกลาง (ห้องพัก 60 – 149 ห้อง)	201	31.07	3

รวม	647	100.00	10

4.1 **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยโครงสร้างของคำถามในแบบสัมภาษณ์จะมาจากตัวแปรต่างๆ ในกรอบแนวคิดการวิจัย ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความครบถ้วน และความถูกต้องด้านภาษา และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง ตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะก่อนนำไปสัมภาษณ์จริง

4.2 **การเก็บรวบรวมข้อมูล**

4.2.1 ผู้วิจัยได้เตรียมการสัมภาษณ์ โดยแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบวัตถุประสงค์ และประเด็นที่จะสัมภาษณ์ พร้อมทั้งนัดหมายวันเวลา สถานที่ที่จะให้สัมภาษณ์

4.2.2 ในวันสัมภาษณ์ ผู้วิจัยแนะนำตัวและแจ้งวัตถุประสงค์ของการขอสัมภาษณ์อีกครั้ง ขออนุญาตบันทึกเทปคำสัมภาษณ์ จากนั้นจึงดำเนินการสัมภาษณ์โดยเปิดโอกาสให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถามอย่างอิสระ จากนั้นผู้วิจัยสรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากผู้ประกอบการ

4.2.3 ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับ และเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่สมบูรณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบตามที่กำหนด

4.3 **การวิเคราะห์ข้อมูล** ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยการถอดเทปบันทึกคำสัมภาษณ์ประโยคต่อประโยคแล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการจัดกลุ่มเนื้อหาหลักที่มีความหมายสอดคล้องใกล้เคียงกัน และตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อนำมาเรียบเรียงตอบคำถามตามประเด็นปัญหาวิจัยโดยจัดทำตารางรายละเอียดการสัมภาษณ์